

Ebre

La central nuclear d'Ascó
dóna faena a més de 1.000
persones. FOTO: J. REVILLAS

Economia

Els agents econòmics creuen en la convivència d'indústria i ecoturisme

Consideren que cal un pla estratègic per afrontar els reptes de la despoblació i el tancament de les nuclears

MARINA PALLÀS CATURLA
TORTOSA

El projecte del dipòsit de residus que està previst que s'instal·le a Riba-roja d'Ebre ha tornat a posar sobre la taula un vell debat entorn el futur de les Terres de l'Ebre. Més enllà de debatre abocador sí, abocador no, la qüestió que se'n desprèn és la possible convivència o no a l'Ebre de dos models, l'industrial, d'una banda, i l'agroalimentari i de turisme natural i sostenible, de l'altra. Tot això en un clar context de despoblament i l'horitzó del tancament de les centrals nuclears d'Ascó, d'aquí a tretze anys. L'existència encara d'aquest debat posa de manifest la necessitat i la urgència d'un pla estratègic conjunt de les Terres de l'Ebre.

Segons un recent informe de la Càtedra d'Economia Local i Re-

gional de la Universitat Rovira i Virgili, les Terres de l'Ebre han perdut, només en el període 2011-2016, un total de 10.776 residents (el 5,62% de la població) i molt pocs municipis ebrenesos s'escapen d'aquest balanç negatiu. Dels 52 municipis de les Terres de l'Ebre, 23 no arriben als 1.000 habitants i 42 en tenen menys de 5.000.

Un altre dels reptes evidents de cara al futur de les Terres de l'Ebre és el tancament de les centrals nuclears d'Ascó, que donen faena a més de 1.000 treballadors, cap al 2030. Davant d'això, alguns veuen l'establiment d'empreses com el dipòsit de residus com una oportunitat de futur i d'altres insisteixen que és incompatible amb el model de valors agroalimentaris, turístics i patrimonials que es vol potenciar des de les Terres de l'Ebre, com a des-

ptat ecoturístic que s'està posicionant cada cop més a escala global. Així doncs, és possible aquesta convivència? I, més que possible, és necessària?

«Hem d'anar amb compte amb els models. Al final un model vol dir un plantejament estratègic, però no té per què contradir que

Els empresaris veuen fonamental l'arribada de noves empreses i que els joves es queden a l'Ebre

hi haja empreses que es puguin establir vistes com a oportunitats, sense que això implique que un territori varí la seua política», explica el director de la Càtedra d'Economia Local i Regional de la URV, Juan Antonio Duro. «El mo-

del és allò que volem i volem venant, però això pot estar o no en contradicció amb l'arribada d'indústria si es veu amb necessitat. És complicat».

Casos propers

De casos de convivència en són exemples la fàbrica d'Ercros de Flix i la Reserva Natural de Sebes; l'abocador de Tivissa i l'empresa Cerima Cherries, que exporta cítrics de qualitat arreu del món o la indústria petroquímica de Tarragona i el model de turisme familiar de Salou i Port Aventura. «Hem d'intentar fer esforços en posar les coses cadascuna al seu lloc i compatibilitzar-ho. Però s'ha de fer un plantejament estratègic molt clar que determine unes línies compartides per tots. No em consta que existeixi un full de ruta. Per això hi ha aquestes discussions. És important que la Ribera

d'Ebre unifiqui la seua estratègia, pot ser variada, però cal un consens territorial», diu Duro.

En relació amb el tancament de les nuclears, el catedràtic afirma que la comarca «té uns recursos addicionals per intentar promoure projectes que facilitin un aterratge suau». Per a Duro, «res serà igual després del tancament», però «encara hi ha temps».

Potenciar el riu

Per al president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Tortosa, José María Chavarría, els dos models no són excloents. «Sempre que les empreses compleixen les lleis ambientals». Des de la Cambra hi ha una preocupació «molt seriosa» respecte a l'envel·liment i la despoblació de les Terres de l'Ebre. «Cal buscar la fórmula perquè més persones vinguin a viure aquí. I tenir treballa-